

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Ja, jeg mener, det er rimeligt, og når jeg synes, det er rimeligt, er det, fordi man selvfølgelig også i den private udlejningsmasse skal have retten til at kunne blive kompenseret. Vi taler om fraflytningsomkostninger, som ikke er blevet dækket ind af lejeren, vi taler om ting, der er blevet ødelagt, som lejeren ikke dækker ind. Alle de ting, som man også i den almene sektor rent faktisk går ind og hjælper til med, når kommunen har anvist en bolig, de fordele skal selvfølgelig også være der for en privat udlejer.

Derfor synes jeg, det er rigtigt, at vi taler om, at man giver kommunerne et redskab, som betyder, at de har mulighed for at sprede beboerne, så vi er sikre på, at vi får en bredere beboersammensætning, hvilket jeg tror vi alle sammen er enige om er det rigtige.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg kan sagtens se mulighederne i det og behovet for at sprede beboerne. Jeg er også selv meget interesseret i, hvordan vi får løst hele det her problem, men stadig er det jo sådan, at i hvert fald det private udlejningsbyggeri, der er opført helt for private midler, vel aldrig nogen sinde kan sidestilles med et offentligt boligbyggeri, der er støttet.

Derfor synes jeg, at en meget bedre linje er at sige, at der, hvor det er offentligt støttet, privat udlejningsbyggeri, kan vi stille nogle krav, men vi kan ikke bare gøre det over hele feltet, for så går vi altså ind og bryder med nogle meget vigtige principper, som handler om den private ejendomsret. Er det ikke en rigtig skelen at sige, at der er det, der er støttet, og det, der ikke er støttet?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Nu er vi i den situation med den almene sektor, at der også fra Københavns Kommunes side bliver sagt meget højt, og endda fra fru Charlotte Fischers partifælle, hr. Klaus Bondam, så sent som i dag: Vi magter ikke at løse de her problemer, hvis vi samtidig skal leve op til det, Folketinget har sagt, med at vi skal prøve at afvikle og ikke skabe flere ghettoproblemer. Derfor har vi brug for, at der bliver lavet nogle redskaber, vi kan bruge i kommunen til at sikre, at også den private udlejningsmasse kommer med.

Jeg kan ikke se andet, end at det bør være vores opgave at sikre, at der kommer den spredning, og det ville undre mig, hvis ikke fru Charlotte Fischer også var enig med sin partifælle i Københavns Kommune i, at der må tages andre midler i brug.

Jeg synes netop, det er væsentligt at sikre, at forholdene bliver ens. Selvfølgelig skal man ikke som privat udlejer have øgede omkostninger, det ville være urimeligt. Hvis vi får lavet en ensartet ordning, synes jeg, vi har lavet noget, som vi alle sammen kan være bekendt, ikke mindst fordi vi så har været med til at give de redskaber, der skal til, og har givet det svar, vi herinde fra bør give kommunerne og dermed også til de mennesker, som er i nød, fordi de har problemer med at finde en bolig.

Formanden:

Tak til fru Lissa Mathiasen. Så er det fru Anita Knakkegaard som ordfører.

Anita Knakkegaard (DF):

Det beslutningsforslag, der her er fremsat af Enhedslisten, er jo et forslag, vi har set gentagne gange tidligere, og her har der ikke været flertal for det. Forslaget går ud på at give kommunerne ret til at anvise 25 pct. af boligerne i det private udlejningsbyggeri i lighed med reglerne for den almene sektor.

I Dansk Folkeparti ønsker vi gode boliger til en rimelig pris, men vi ønsker ikke at gribe ind i den private ejendomsret ved at foretage indgreb, der for mig at se nærmest ligner ekspropriation af de private udlejerers lejligheder. Forskellen er jo, at det almene boligbyggeri modtager støtte fra både staten og kommunerne til grundkapital og renter m.v., og derfor er det rimeligt, at kommunen har anvisningsret til de almene boliger.

Dansk Folkeparti stemte dog for L 32, hvor der gives mulighed for at indgå aftale om anvisningsret i private ledigblevne lejligheder mod at yde godtgørelse til ejeren. Loven kan dog kun anvendes i de kommuner, hvor der findes almene boligafdelinger, og hvor kommunalbestyrelsen har besluttet kombineret udlejning. Aftalen kan højst vedrøre hver fjerde ledige lejlighed eller bestemte boliger i ejendommen, og anvisningsretten vedrørende bestemte boliger kan kun indgås for 25 pct. af de ledige boliger i ejendommen og skal omfatte mindst to lejligheder. Endelig forhøjes den maksimale godtgørelse fra staten til kommunerne for anvisning til 30.000 kr.